

Uchwała Nr 235/2015
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 9 kwietnia 2015 r.

**w sprawie wniosku Wyższej Szkoły Zarządzania „Edukacja” we Wrocławiu o ponowne
rozpatrzenie sprawy oceny programowej na kierunku „zarządzanie” prowadzonym
na Wydziale Turystyki w Kłodzku na poziomie studiów pierwszego stopnia
o profilu praktycznym**

Na podstawie art. 52 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej uchwala, co następuje:

§ 1

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię Zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia przedstawione we wniosku **Wyższej Szkoły Zarządzania „Edukacja” we Wrocławiu** o ponowne rozpatrzenie sprawy oceny programowej na kierunku **„zarządzanie”** prowadzonym na **Wydziale Turystyki w Kłodzku** na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym **nie uzasadniają zmiany oceny warunkowej** wyrażonej w § 1 Uchwały Nr 4/2015 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 8 stycznia 2015 roku.

Warunkowa ocena programowa, o której mowa w § 1 wzmiankowanej Uchwały, została wydana zgodnie z określonymi w Statucie PKA warunkami przyznawania ocen, uwzględniającymi stopień spełnienia poszczególnych kryteriów oceny programowej, bowiem kryteria odnoszące się do celów i efektów kształcenia oraz systemu ich weryfikacji, programu studiów, zasobów kadrowych oraz wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia uzyskały ocenę znacząco.

W Uchwale Nr 4/2015 sformułowano następujące zarzuty w stosunku do poszczególnych kryteriów:

1) Kryterium dotyczące celów i efektów kształcenia oraz systemu ich weryfikacji ocenione zostało na „znacząco”.

W trakcie wizytacji ustalono, iż efekty kształcenia dla kierunku *zarządzanie* w zbyt skromnym zakresie odnoszą się do umiejętności, co z uwagi na praktyczny profil kształcenia ma istotne znaczenie. Ponadto zastrzeżenia budziło niejednoznaczne przyporządkowanie efektów przedmiotowych do efektów kierunkowych. Stwierdzono również, iż w niewłaściwy sposób przebiega weryfikacja jakości prac dyplomowych. Bardzo duża ich część nie jest związana z ocenianym kierunkiem studiów, a także charakteryzuje się zbyt niskim poziomem merytorycznym i metodologicznym.

Stanowisko Uczelni:

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w kontekście zarzutu dotyczącego zbyt małego wyeksponowania w kierunkowych efektach kształcenia efektów w zakresie umiejętności Uczelnia wskazała, iż w opisie efektów kształcenia przygotowanym dla ocenianego kierunku studiów określono 17 efektów w zakresie umiejętności oraz przedstawiła stosowną uchwałę nr 5/2012 Senatu WSZ „Edukacja” z dnia 14.03.2012.

W odniesieniu do zarzutu związanego z niejednoznacznym przyporządkowaniem efektów przedmiotowych do efektów kierunkowych Uczelnia nie dostrzegła popełnienia błędu merytorycznego w tym zakresie. Zakłada, iż zgodnie z „taksonomicznym ujęciem celów kształcenia” (powołując pozycje literaturowe) ich „...uszczegółowienie odbywa się dopiero na poziomie konkretnej jednostki dydaktycznej (wykład, ćwiczenia)”. Stwierdziła także,

iz „Zbyt dokładne precyzowanie celów kształcenia ogranicza swobodę nauczyciela w nauczaniu, a studentom wpływ na to, czego będą się uczyć...”. Ponadto zwraca się uwagę, iż „Niejednoznaczność w przyporządkowaniu efektów kierunkowych (...) wynika zapewne ze zróżnicowanego sposobu interpretacji przez nauczycieli akademickich zapisów odnoszących się do celów szczegółowych, etapowych i obszarowych. W związku z tym, że dostępne materiały dydaktyczne często odmiennie przedstawiają zasady stanowienia celów i zadań edukacyjnych, a prowadzący zajęcia nauczyciele różnią się doświadczeniami w tym zakresie, trudno oczekiwać jednolitości w formie zapisów w sylabusach”. Uczelnia poinformowała też, iż podejmuje starania w celu doprowadzenia do ujednolicenia zapisów w sylabusach. Zauważa ponadto, iż nawet w oficjalnych dokumentach opisujących wzorcowe efekty kształcenia (KRK) można dostrzec również niejednoznaczności w zakresie przyporządkowania opisywanych osiągnięć do wiedzy, umiejętności i postaw.

Uczelnia odniosła się także do zarzutu dotyczącego jakości prac dyplomowych, stwierdzając, że nie została zapoznana z kluczem wyboru prac do oceny. Uczelnia poinformowała, że wszyscy promotorzy na spotkaniu z Dziekanem i Prorektorem ds. Studenckich i Dydaktyki zostali zapoznani z uwagami ZO PKA odnośnie prac dyplomowych oraz przypomniano im o obowiązujących w WSZ „Edukacja” zasadach i warunkach dotyczących dyplomowania. Ponadto Dziekan, w ramach Uczelnianego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, wprowadził procedurę kontrolną prac dyplomowych (do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołączono Zarządzenie nr 1/2014 Dziekana Wydziału Zarządzania i Wydziału Turystyki WSZ z dnia 14.09.2014 r.)

Stanowisko Prezydium PKA

W odniesieniu do zarzutu zbyt małego wyeksponowania w zestawie efektów kształcenia efektów w zakresie umiejętności można potwierdzić, iż zgodnie z deklaracją Uczelni w przytoczonej Uchwale Senatu formułuje się 17 efektów w zakresie umiejętności. Sama liczba wymienionych efektów może być uznana za wystarczającą. Jednakże w uchwale PKA zwrócono przede wszystkim uwagę na niedostateczne w stosunku do innych efektów wyeksponowanie efektów umiejętnościowych. W zakresie wiedzy sformułowano 21 zakładanych kierunkowych efektów kształcenia. Zatem zarzut nie dotyczył liczby efektów lecz adekwatnej do praktycznego profilu kształcenia struktury zakładanych efektów kształcenia. W programach kształcenia uczelnie mają prawo decydować o szczegółowości i związanej z tym liczbie efektów kształcenia, jednak proporcje efektów umiejętnościowych do pozostałych efektów kształcenia, a szczególnie efektów w zakresie wiedzy, powinny odzwierciedlać przyjęty profil kształcenia. Ponadto na to, że efekty kształcenia dla kierunku *zarządzanie* w zbyt skromnym zakresie odnoszą się do umiejętności wskazuje niedostateczne pokrycie takich efektów obszarowych jak S1P_U08 (posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk społecznych) czy S1P_U07 (posiada umiejętność analizy proponowanego rozwiązania konkretnych problemów i proponuje odpowiednie rozstrzygnięcia w tym zakresie, posiada umiejętność wdrażania proponowanych rozwiązań). Zastosowane w macierzy przyporządkowanie zakładanych kierunkowych efektów kształcenia do powyższych efektów obszarowych dalece nie wyczerpuje ich treści. Zatem należy podtrzymać opinię wyrażoną w Uchwale PKA o niedostatecznym jak na profil praktyczny wyeksponowaniu efektów w zakresie umiejętności. **Zarzut zostaje podtrzymany.**

W kontekście zarzutu dotyczącego niejednoznacznego przyporządkowania efektów przedmiotowych do efektów kierunkowych Uczelnia, powołuje się na ogólne zasady taksonomicznego ujęcia celów i wskazuje, że uszczegółowienie celów nie jest konieczne. Należy podkreślić, iż powyższa interpretacja nie jest zasadna, albowiem koncepcje taksonomii celów dotyczą właśnie potrzeby hierarchizacji celów. Natomiast ramy hierarchizacji celów nie mogą być odnoszone do przywołanych w odwołaniu pozycji literaturowych (najnowszej z 2007 roku), lecz do obowiązujących ram prawnych,

w szczególności rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 roku, w którym w § 2 oraz § 3 wskazuje się, iż opis zakładanych efektów kształcenia uwzględnia efekty w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych właściwe dla kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia, a program kształcenia obejmuje opis zakładanych efektów kształcenia oraz program studiów stanowiący opis procesu kształcenia prowadzącego do uzyskania tych efektów (odpowiednie zapisy istniały w § 3 i § 4 ust. 1 wcześniej obowiązującego rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r.). W świetle powyższych zapisów należy oczekiwać, iż w programie kształcenia następuje jednoznaczne przypisanie kierunkowym efektom kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych szczegółowych (przedmiotowych) efektów kształcenia tak, aby stworzone zostały warunki umożliwiające osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów kształcenia. Uwagi Uczelni dotyczące trudności sporządzenia prawidłowej struktury przyporządkowania efektów szczegółowych do kierunkowych wynikające z różnych doświadczeń nauczycieli akademickich, niejednoznaczności podejścia do celów dydaktycznych w materiałach dydaktycznych, czy nawet w niektórych wcześniejszych dokumentach opisujących efekty kształcenia, mogą wyjaśniać przyczyny błędów pojawiających się w programie kształcenia. Jednakże te trudności nie zwalniają Uczelni z obowiązku dążenia do ukształtowania właściwej struktury efektów kształcenia, w tym powiązania efektów kierunkowych z efektami przedmiotowymi, treściami kształcenia, metodami kształcenia oraz formami weryfikacji zapewniającymi możliwość osiągnięcia wszystkich zakładanych efektów kształcenia. Należy podkreślić, iż Uczelnia w swoim odwołaniu nie dokonała właściwego przyporządkowania efektów szczegółowych do efektów kierunkowych. Zatem zidentyfikowane uchybienie nadal nie zostało usunięte. Dokonana w ramach oceny programowej ocena kryterium dotyczącego celów i efektów kształcenia oraz systemu ich weryfikacji na poziomie „znacząco” właściwie odzwierciedla stan zaawansowania prac na rzecz zapewnienia optymalnej struktury efektów kształcenia i stymuluje do podejmowania dalszych działań w tym zakresie, co zresztą Uczelnia sama deklaruje we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. **W związku z powyższym zarzut zostaje podtrzymany.**

W odniesieniu do zarzutu związanego z jakością prac dyplomowych rozważania Uczelni dotyczące zastosowanej przez ZO PKA metodologii doboru próby tych prac nie mogą w żadnym stopniu podważyć faktu zidentyfikowania wśród 9 badanych 6 prac dyplomowych o niskiej jakości. Właściwie funkcjonujący system weryfikacji efektów kształcenia w procesie dyplomowania oraz uczelniany system zapewnienia jakości mają za zadanie niedopuszczanie do powstania prac o niskiej jakości, a w przypadku pojawienia się takich prac powinny być podejmowane działania korygujące. Zidentyfikowanie prac o niskiej jakości oraz brak podejmowania w tym zakresie bieżących działań korygujących świadczy niewątpliwie o występowaniu uchybień w systemie weryfikacji efektów kształcenia. Należy natomiast docenić obecne działania Uczelni mające na celu respektowanie przez promotorów obowiązujących regulacji w procesie dyplomowania, a szczególnie opracowanie procedury kontroli prac dyplomowych, w których precyzyjnie określono między innymi wymagania dotyczące prac dyplomowych i weryfikacji ich jakości. Należy podkreślić, iż przedłożony dokument tworzy właściwe warunki do zapewnienia wysokiej jakości prac dyplomowych, jednak skuteczność nowo wdrożonych procedur będzie można ocenić dopiero na podstawie prac dyplomowych zrealizowanych w trakcie ich obowiązywania. Wynika stąd zasadność ponownej weryfikacji jakości prac dyplomowych przez PKA. **W związku z powyższym zarzut zostaje częściowo podtrzymany.**

2) Kryterium dotyczące programu studiów ocenione zostało na „znacząco”.

W trakcie wizytacji stwierdzono, że udział zajęć realizowanych w formie wykładów jest zdecydowanie zbyt duży z punktu widzenia możliwości osiągnięcia efektów kształcenia

w zakresie umiejętności. Ponadto stwierdzono zbyt niski wymiar praktyk zawodowych, który ogranicza możliwość nabycia umiejętności i kompetencji społecznych w praktycznym profilu kształcenia, a także zbyt niski wymiar zajęć z przedmiotu seminarium dyplomowe.

Stanowisko Uczelni:

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w kontekście zarzutu dotyczącego zbyt dużego wymiaru zajęć realizowanych w formie wykładów Uczelnia stwierdza, iż zdecydowana większość studentów kierunku zarządzanie to osoby czynne zawodowo, „pracujące na stanowiskach zbieżnych z kierunkiem studiów”. Wnioskodawca informuje, iż w efekcie niecałe 20% studentów ocenianego kierunku przystępuje do obowiązku realizacji praktyk zawodowych.

Odnosnie wymiaru praktyk Uczelnia stwierdza, iż na dzień wizytacji ZO PKA nie obowiązywały regulacje prawne dotyczące wymiaru praktyki zawodowej, stąd zdaniem Wnioskodawcy niezrozumiałą jest zarzut dotyczący niewystarczającego wymiaru praktyki zawodowej. Ponadto podkreśla się, iż w obowiązującym w okresie akredytacji planie studiów ponad 45% zajęć na kierunku zarządzanie stanowiły praktyki, ćwiczenia, konwersatoria i inne zajęcia o charakterze praktycznym. Jednocześnie Uczelnia do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dołączyła Uchwałę nr 19/2014 Senatu WSZ Edukacja z dnia 28.11.2014 roku oraz Uchwałę nr 5/2014 Rady Wydziału Turystyki WSZ „Edukacja” w Kłodzku z dnia 21.10.2014 roku w sprawie zwiększenia wymiaru praktyk i dokonania korekty planów studiów „obowiązujących od roku akademickiego 2014/2015”.

Odnosnie wymiaru seminarium dyplomowego Uczelnia informuje, iż w nowym planie studiów jego wymiar zwiększono o 15 godzin.

Stanowisko Prezydium PKA

Argument Uczelni sformułowany w kontekście zarzutu dotyczącego zbyt dużego udziału zajęć w formie wykładów a dotyczący stwierdzenia, iż większość studentów kierunku to osoby czynne zawodowo, pracujące na stanowiskach powiązanych z charakterem kierunku nie może być zaakceptowany. Program kształcenia z założenia powinien umożliwić wszystkim studentom rozpoczynającym kształcenie osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów kształcenia. **Zarzut zostaje podtrzymany.**

Odnosnie wymiaru praktyk zawodowych należy stwierdzić, iż wprawdzie przepisy prawa nie ustalają dokładnego wymiaru praktyk zawodowych, ale uczelnie mając prawo do jego określania powinny tworzyć warunki umożliwiające osiągnięcie wszystkich zakładanych efektów kształcenia. Przyjęcie praktycznego profilu kształcenia oraz w jego ramach efektów z zakresu umiejętności wymusza realizację znacznej części zajęć w formie zajęć praktycznych. Uczelnia wprawdzie deklaruje, iż „ponad 45% zajęć na kierunku *zarządzanie* stanowiły praktyki, ćwiczenia, konwersatoria i inne zajęcia o charakterze praktycznym”, jednak nie można utożsamiać wszystkich wymienionych zajęć z zajęciami o charakterze praktycznym. Zaprezentowane w odwołaniu rozumienie zajęć praktycznych nie spełnia dyspozycji ani rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445) ani obecnie obowiązującego rozporządzenia w tej sprawie z dnia 3 października 2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1370), w których charakteryzuje się zajęcia praktyczne jako odbywające się w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej i umożliwiające bezpośrednie wykonywanie czynności praktycznych przez studenta. Nie można uznać - jak uczynił to Wnioskodawca, że wszystkie zajęcia niebędące wykładami w sposób niejako „automatyczny” posiadają charakter zajęć praktycznych. Praktyczny charakter zajęć musi wynikać z przewidzianych treści kształcenia, stosowanych form angażowania studentów do wykonywania czynności praktycznych oraz doświadczenia osób prowadzących takie zajęcia. Brak szczegółowych informacji (np.

w sylabusach przedmiotów) o wymiarze i charakterze zajęć praktycznych, a także planowana realizacja jedynie 90 godzinnej praktyki nie pozwala na stwierdzenie, że będą osiągnięte wszystkie zakładane efekty kształcenia w zakresie umiejętności i kompetencji społecznych charakterystyczne dla profilu praktycznego.

W dołączonej do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uchwale nr 5/2014 Rady Wydziału Turystyki WSZ „Edukacja” w Kłodzku z dnia 21.10.2014 r. w sprawie zwiększenia wymiaru praktyk i dokonania korekty planów studiów „obowiązujących od roku akademickiego 2014/2015”, w § 1 „Zaleca się zwiększenie wymiaru praktyk studenckich oraz wprowadzenie korekty do planów i programów studiów obowiązujących od roku akademickiego 2014/2015”, a w Uchwale nr 19/2014 Senatu WSZ Edukacja z dnia 28.11.2014 roku w §1 stwierdza się, iż: „...Senat zatwierdza zwiększenie wymiaru praktyk studenckich na poszczególnych kierunkach studiów, a tym samym dokonanie korekty planów i programów studiów obowiązujących od roku akademickiego 2014/2015”. Z treści obu uchwał nie wynika jaki wymiar praktyki zawodowej przyjmuje się na ocenianym kierunku *zarządzanie*. Nie przedstawiono nowego skorygowanego programu, w tym planu studiów ani stosownej uchwały Rady Wydziału je przyjmującej. Nie dysponując informacją o nowym wymiarze praktyk zawodowych i ich wkomponowaniu w cały program kształcenia, a w szczególności bez informacji o wymiarze przewidywanych w nim zajęć o charakterze praktycznym należy **zarzut podtrzymać**.

Informację Uczelni zawartą w odwołaniu a dotyczącą zwiększenia w nowym planie studiów wymiaru seminarium dyplomowego o 15 godzin można by uznać za satysfakcjonującą, gdyby nie fakt, iż Uczelnia nie przedstawiła tego planu studiów. **W związku z powyższym zarzut w tym zakresie zostaje podtrzymany.**

3) Kryterium zasoby kadrowe ocenione zostało na „znacząco”.

Powodem takiej oceny był brak minimum kadrowego. W załączniku do Uchwały PKA wskazano 4 osoby zgłoszone do minimum kadrowego, a niezaliczone w jego skład z uwagi na brak odpowiedniej liczby godzin zajęć dydaktycznych.

Stanowisko Uczelni:

Uczelnia nie kwestionuje zidentyfikowanych w trakcie wizytacji ZO PKA, a wyrażonych także w Uchwale Prezydium PKA zastrzeżeń do zbyt małej liczby godzin zajęć dydaktycznych przeprowadzonych w danym roku akademickim przez nauczycieli akademickich wymienionych w minimum kadrowym. Wyjaśnienia Uczelni dotyczą przyczyn nieprzeprowadzenia przez poszczególne osoby godzin zajęć dydaktycznych, co najmniej w minimalnym wymiarze wymaganym do zaliczenia do minimum kadrowego. Wskazuje się na przypadki zdrowotne uniemożliwiające prowadzenie zajęć, czy skutkujące koniecznością rezygnacji z pracy. W jednym przypadku brak minimalnego wymaganego obciążenia był spowodowany niewybraniem przez studentów danej specjalności, a w kolejnym przypadku - niedoskonałością planowania zajęć w sytuacji nagłych zmian personalnych.

Stanowisko Prezydium PKA

Rozumiejąc w znacznym stopniu obiektywne przyczyny braku możliwości przeprowadzenia zajęć na ocenianym kierunku studiów przez wymienionych przez Wnioskodawcę nauczycieli akademickich, nie można jednak ocenić zaistniałej sytuacji z pominięciem przepisów prawa. Zarówno obowiązujące w okresie dokonywanej wizytacji rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445), jak i rozporządzenie w tej sprawie z dnia 3 października 2014 r. (Dz. U. z 2014 r. poz. 1370) jednoznacznie warunkują możliwość zaliczenia nauczyciela akademickiego do minimum kadrowego w danym roku akademickim osobistym prowadzeniem na danym kierunku

studiów zajęć dydaktycznych co najmniej w wymiarze 30 godzin – w przypadku samodzielnych nauczycieli akademickich i 60 godzin w przypadku doktorów. W tej sytuacji nie można uznać argumentacji przedstawionej w odwołaniu jako przesłanki zaliczenia nauczycieli akademickich w skład minimum kadrowego. **Zarzut zostaje podtrzymany.**

4) Kryterium dotyczące wewnętrznego systemu zapewnienia jakości ocenione zostało na „znacząco”.

Wizytacja Zespołu Oceniającego wykazała małą skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości. Uczelniany System Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia w WSZ „Edukacja” został formalnie zbudowany, ale nie został skutecznie wdrożony, co potwierdzają zarzuty dotyczące stopnia spełnienia kryteriów oceny jakości kształcenia sformułowane w punktach 1 - 3 Uchwały. Udział studentów w procesie zapewnienia jakości kształcenia jest skromny (nie są nawet członkami Uczelnianej Komisji ds. Jakości Kształcenia). W Uchwale Prezydium PKA dostrzeżono podjęte w tym obszarze działania Władz Uczelni, które udokumentowane zostały odpowiednimi zarządzeniami Rektora, a przyjęte rozwiązania zostały uznane za istotny krok w kierunku budowania kultury jakości kształcenia. Jednocześnie zastrzeżono, iż efekty wspomnianych wyżej działań powinny zostać zweryfikowane w toku powtórnej oceny programowej.

Stanowisko Uczelni:

Uczelnia w swoim odwołaniu ponownie wskazała na szereg działań doskonalących formalne ramy funkcjonowania Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia, takie jak:

- umieszczenie celów systemu i procedury ich realizacji na pierwszym poziomie klasyfikacji USZiDJK a także uzupełnienie wykazu celów oraz Uczelnianych Zasad Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia,
- poprawienie spójności Księgi Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia i Zasad funkcjonowania Uczelnianego Wewnętrznego Systemu Zapewnienia i Doskonalenia Jakości Kształcenia,
- umieszczenie kierunkowych efektów kształcenia na stronie internetowej Uczelni,
- poszerzenie składu Komisji ds. Jakości Kształcenia o przedstawicieli studentów,
- wprowadzenie podziału w Radzie Programowo-Dydaktycznej na kierunki studiów,
- wprowadzenie procedury dokumentowania i weryfikacji realizacji efektów kształcenia,
- wprowadzenie w sylabusach opisu stosowanych metod dydaktycznych i rodzaju pracy studenta,
- opracowanie syntetycznego planu działań związanych z doskonaleniem USZiDJK w celu nadania im cech kompleksowości i systematyczności.

Wprowadzenie powyższych uregulowań zostało udokumentowane w załącznikach do wniosku, w których przedłożono odpowiednie zarządzenia Rektora.

Stanowisko Prezydium PKA

Należy podkreślić, iż informacje o działaniach doskonalących system zapewnienia jakości były już w zdecydowanej większości przekazane w odpowiedzi na raport z wizytacji oraz uwzględnione w ostatecznej ocenie kryterium dotyczącego wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Ponowna analiza załączonych materiałów potwierdza opinię wyrażoną w Uchwale PKA, iż przyjęte rozwiązania stanowią właściwy krok w kierunku budowania kultury jakości kształcenia. Natomiast na ile skutecznie zostaną wdrożone w praktyce funkcjonowania systemu można będzie określić, tak jak stwierdzono wcześniej, w toku powtórnej oceny programowej. **Zarzut zostaje podtrzymany.**

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Wyższej Szkoły Zarządzania „Edukacja” we Wrocławiu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
POLSKIEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Marek Rocki